

Vijflanden vaartocht met de Libertas in 2014

Deel 4: Parijs - Migennes

Zondag 25 mei scheen de zon volop en we besloten om eerst naar de markt te gaan, bij het Place de la Bastille. Dit is een erg grote markt, die twee keer per week gehouden wordt. Er is werkelijk van alles te koop, zodat dit erg geschikt is voor de dagelijkse boodschappen. En daar dachten heel veel mensen over, want het was erg druk. Ook traden er muzikanten op en natuurlijk waren er ook weer bedelaars. Die zie je veel, regelmatig zit er b.v. wel een bij een bushokje met een bekertje op de grond. Ook op boulevards en straten wonen mensen in tenten, het schijnt er heel normaal te zijn. Verder viel op dat er veel politie op de been is en je hoort de hele dag wel ergens een sirene. Heel veel toeristen uit verschillende landen. Je raakt al snel gewend aan de drukte van zo'n grote stad, waar de voetgangers gewoon door rood licht lopen. Er zijn wel veel parken en plantsoenen, waar veel gepicknickt wordt. We zijn er totaal 9 dagen gebleven, waarbij we veel gezien hebben. De erg bekende bezienswaardigheden hadden we al eens eerder gezien, dus die sloegen we voor een deel over. Omdat de jachthaven in het centrum ligt, hebben we veel lopend kunnen bekijken. Zo liepen we naar het Place des Vosges, wat een vierkant plein is, dat nog authentiek is met een park in het midden.

Onder de arcades speelde een strijkorkest, bestaande uit 13 muzikanten, erg mooi. Verder gingen we naar het Viaduct des Arts, waar in de viaductbogen winkels gevestigd zijn en op de voormalige spoorlijn loopt nu een wandelpad van bijna 2 kilometer met tuinen links en rechts. We liepen door de Chinese wijk met veel winkels en een groot chinees warenhuis. Ook het Quartier Latin hebben we gezien, vlakbij het Jardin des Plantes, met veel winkeltjes en restaurantjes. Naar bestemmingen verderop gingen we per metro. Dat is een ideale manier van reizen, want die treinen rijden om de 3 minuten, dus je hoeft

nooit lang te wachten. Voor €13,70 koop je 10 kaartjes, dus daar hoeft je het niet voor te laten. Al met al hebben we ons prima vermaakt in Parijs en over het weer mochten we ook niet klagen. We hebben er voor gewaakt om niet te veel ineens te doen.

's Morgens eerst een vers broodje kopen, rustig ontbijten en koffie drinken en dan pas 's middags ergens heen. Naast de jachthaven is een park waar iedere dag veel mensen zijn, vanuit de kuip van de boot hebben we er een mooi uitzicht op. Dit park wordt 's avonds, evenals het haventerrein afgesloten met hekken. Tegen 22.00 uur loopt er bewaking door met een hond om iedereen te verwijderen. Alleen met een cijfercode kan je dan nog in en uit de haven komen en dat geeft een veilig gevoel. De bewaking blijft de hele nacht aanwezig.

Maandag 2 juni vonden we het weer mooi geweest. Na het afrekenen bij het havenkantoor konden we, via de sluis, de haven weer uit om op de Seine te komen. We voeren eerst langs bedrijven en heel veel cementfabrieken, waar veel geladen en gelost werd. Na ongeveer 6 km. kwamen we bij de splitsing van de Marne en de Seine. Wij gingen stuurboord uit de Seine op richting sluis. Na even gewacht te hebben konden we met een vrachtschip geschut worden. De sluizen liggen op de Seine ongeveer 10 km. uit elkaar. De oevers werden groener en ook het uitzicht werd mooier. Veel grote en luxe huizen. Vlakbij Viry Chatillon zagen we regelmatig grote vliegtuigen over komen, die gingen landen op het nabij gelegen vliegveld Orly. Rond 15.00 uur kwamen we bij de sluis van Evry, waar we vlot en alleen geschut werden. Omdat we het wel welletjes vonden voor die dag, vroegen we aan de sluismeester of we bij de kleine sluis, die niet meer gebruikt werd, mochten aanleggen om te overnachten. Dat mocht en onder belangstelling van de plaatselijke hangouders legden we de boot, bij de voormalige sluismeester woning aan.

De volgende ochtend vertrokken we tegen 9.00 uur weer naar onze volgende bestemming. We hadden in een verslag van de Waterkampioen gelezen over een Halte Fluviale (aanlegplaats) bij het plaatsje Samois-sur-Seine, 40 km. verderop.

Gelukkig was er nog een plaatsje vrij voor ons, voorzien van water en walstroom. In deze plaats staat het voormalige woonhuis van Django Reinhardt en ook is hij hier (slechts 43 jaar oud) begraven.

Eind juni wordt er een jaarlijks festival gehouden ter ere van hem. Verder heb je vanuit deze plaats uitzicht op het Bois de Fontainebleau, dat hier niet ver vandaan is. Maar daarvoor moet je eerst een eind klimmen via de straatjes van Samois, naar een uitzichttoren.

Woensdag 4 juni regende het voor het eerst in 10 dagen, dus wij besloten om maar een extra dag te blijven en er 's middags met de paraplu op uit te trekken. Na de middag klaarde het toch nog wat op en gingen we op zoek naar de uitzichttoren, die wat verscholen in het bos lag. Na enige tijd vonden we die ook, maar toen bleek dat het verboden was om er in te gaan. Jammer, maar we hadden toch een mooie wandeling. Tegen het eind van de middag brak de zon ook al weer door.

Tegen 17.00 uur kwam de "havenmeester", een Nieuw Zeelander, die goed Nederlands sprak. Hij had 14 jaar in Nederland gewoond. We hoefden maar voor één nacht te betalen (€6,-), kregen keurig een bonnetje en met een sleutel opende hij de paal waar de waterkraan bevestigd was.

Donderdagochtend werden we met mooi weer wakker en besloten dan ook om weer verder te varen, richting Montereau, op de splitsing van de Seine en de Yonne. Bij het plaatsje Saint Mammès lag een bunkerschip, waar we eerst diesel tankten, zodat de tank weer vol was. Net na de middag arriveerden we in Montereau. We meerden af aan een ponton aan het begin van de Yonne, voorzien van water en stroom met zicht op de kathedraal.

Montereau is een mooi stadje met op loopafstand een grote Carrefour supermarkt , waar we eerst boodschappen deden. Je weet nooit wanneer je weer in de gelegenheid bent, dus we zorgen dat de voorraad op peil blijft en de watertank gevuld!

Later nog foto's en videobeelden gemaakt, want je wilt meer zien dan alleen de supermarkt.

Na een rustige nacht voeren we vrijdag 6 juni, met zonnig weer richting eerste sluis op de Yonne.

In deze rivier hebben de sluizen scheve walkanten, waardoor je de stootwillen en bollen zeer laag moet hangen. Je kan zelf niet bij de kant komen en ook is het te ver om de touwen over een meerpaal te gooien. Daarom pakt de sluismeester bij het invaren van de sluis de lijnen aan.

Eerst even lastig, maar als je het systeem door hebt lukt het wel. We waren de enige en na het schutten voeren we over rustig water met een gangetje van 8 kilometer rustig verder. De Yonne is een mooie rivier door een prachtige natuur, veel waterlelies aan de kanten, fluitende vogels en zwanen. Je komt bijna geen vrachtvaart tegen en de sluizen werden, na aanroepen via de marifoon vlot bediend. Bij de vierde sluis was een drijvende steiger in de sluis, waar je de boot aan vast maakt en dan is het schutten en makkelijk. Volgens de kaart is dat ook bij de volgende sluizen!

Na 6 sluizen en 28 km varen, meerden we af bij het plaatsje Pont-sur-Yonne, ook weer aan een drijvende ponton. Naast het ponton was een grote ruimte met veel groen en parkeergelegenheid. Ook zagen we een podium en er was veel bedrijvigheid van mensen die het terrein aan het inrichten waren. Later kwam iemand van de organisatie bij de boot om ons te vertellen dat er de volgende ochtend overlast kon zijn van auto's 's ochtends vroeg. Er bleek een rommelmarkt gehouden te worden op de zaterdag. Voor ons geen probleem en we zijn er ook niet wakker van geworden.

Toen we wakker waren bleek het hele terrein veranderd te zijn in een grote markt. Wij zijn eerst naar de wasserette en de bakker gegaan en na de koffie zijn we de markt opgegaan. Er was van alles te koop, maar rommel hebben we zelf wel, dus dat kochten we maar niet. Op het podium bleek een duo Franse volksmuziek te spelen op accordeon en diverse blaasinstrumenten. Vóór het podium stonden biertafels en stoelen en er waren eettentjes opgebouwd waar patat, worst, gebak en drankjes verkocht werden ten behoeve van de restauratie van de kerk. Daar wilden we wel ons steentje aan bijdragen en met een hapje en fles wijn werd het best gezellig. De organisator herkende ons weer en vroeg nog of we 's ochtends last gehad hadden van het opbouwen. Helemaal niet. Al met al werd het een gezellige dag.

Op zondagmorgen 8 juni gingen we weer verderop naar de stad Sens, 12 km. en 2 sluizen verder. Omdat de sluismeesters elkaar inlichten ging het schutten vlot en waren we al vóór de middag in Sens. Hier vonden we een mooie ligplaats bij het centrum met stroom en water. Omdat het flink

warm geworden was deden we het maar rustig aan. Er lagen al een paar boten met Fransen, Engelsen, en een Duitse boot. Vanwege de warmte gingen we pas tegen 17.00 uur even de stad in. Veel oude en monumentale gebouwen. Tegenover de kathedraal was een overdekte marktplaats, waar maandagmorgen een markt gehouden zou worden. En inderdaad bleek dat de andere dag ook zo te zijn. Maar hier was je Euro nog geen daalder waard, wat een prijzen vroegen ze voor groenten en vlees. Maar goed, je moet toch eten dus toch nog even wat gekocht.

's Middags terug op de boot, betrok de lucht en iedereen was in de weer met extra touwen. Niet veel later barstte een onweersbui los. Dikke hagelstenen roffelden op de boot, maar gelukkig totaal geen schade! Na een klein uurtje was het weer stralend mooi weer met strakblauwe lucht. We mochten echter niet klagen, want vanaf Parijs hadden we nog maar één regendag gehad en verder alleen maar zon en blauwe luchten!

Dinsdag 10 juni vertrokken we weer bijtijds richting Villeneuve-sur-Yonne.

11 net vertrokken uit Sens

In de eerste sluis lag al een boot met Fransen, die eerder achter ons in Sens lag. Omdat we de sluis opgeroepen hadden, werd er op ons gewacht. De Fransman lag aan het drijvende ponton en stond al in het gangboord klaar om onze lijnen aan te pakken. Op deze manier was het schutten voor ons helemaal een eitje.

En zo gingen we van sluis naar sluis. De Fransman wilde graag eerst aan het ponton liggen en dan wij naast zijn boot en dat was voor ons geen enkel probleem. Zo kwamen we al vlot in Villeneuve aan, waar in de jachthaven geen plaats was voor passanten. Geen

probleem, aan de kade was het nog helemaal leeg, op een hotelschip uit Zwartsluis na, die tegen een mooie rubberen stootrand aan de kade lag. De schipper vertelde dat hij met een half uurtje zou vertrekken en wij mooi tegen die rubberen rand konden liggen. En zo deden we het even later dan ook. Na het eten even de erg oude plaats Villeneuve bekeken met nog twee heel oude stadstorens en een Donjon. Echt de moeite waard om te bekijken. De rest van de dag zaten we lekker op de wind en uit de zon achter in de kuip van de boot. Ook de Duitse boot, die we eerder bij Pont-sur-Yonne en Sens ontmoet hadden, kwam even later ook bij ons aan de kade liggen. Aardige mensen, uit Wiesmoor- Ost Friesland, waar we leuk contact mee hadden.

Ons volgende doel was Soigny-sur-Yonne, waar we een ligplaats vonden bij het botenverhuurbedrijf Locaboats, aan een drijvende steiger.

Voor €13,50 per nacht was alles inclusief. Ook Soigny is een mooie stad, die terrasvormig tegen een heuvel is gebouwd met een rijke historie. Tegen de heuvel zagen we ook de eerste wijngaarden van de Bourgogne. Op loopafstand was een winkelcentrum met Intermarché Hypermarkt, Lidl en nog veel meer.

12 Soigny sur Yonne

Hier gingen we donderdagmorgen eerst heen, zodat we pas tegen 11.00 weer vertrokken. Het laatste stukje op rivier de Yonne zouden we vandaag varen, slecht 9 km en 2 sluizen. Zo kwamen we anderhalf uur later bij de afslag naar het Canal de Bourgogne, waar de sluisdeuren van sluis 115-114, al open stonden. De wanden van de kleine sluis (38.50 x 5.20) staken 6 meter omhoog en nergens een bolder te bekennen. Dus eerst maar de boot tegen het trapje aangelegd en toen kon ik met de voor- en achterlijn in de hand omhoog klimmen. Eenmaal boven, bleek dat de vrouwelijke sluismeester de deuren al dichtgedraaid had. Dus bleef ik maar boven staan, omdat het water al de sluis in kolkte.

Joke had inmiddels de lange voorlijn van mij gekregen en zelf hield ik, op de kant, de achterlijn vast en zo hielden we samen de boot in bedwang. Dit was prima te doen en zo ging het schutten, onder toezien van een Engels echtpaar, weer vlot.

Na het schutten heb ik de sluismeester geholpen met het opendraaien van de deuren. Dat wordt bij de handbediende sluizen erg op prijs gesteld. Na de afspraak met de sluismeester dat we de volgende morgen om 9.00 uur bij sluis 113 zouden zijn, meerden we de boot af aan de kade van de plaats Migennes, onze eerste stop van het 242 km lange Canal de Bourgogne, waar nog 187 sluizen op ons wachten.

We waren nu 1047 km van huis.